

Ἀδελφός μου,

"Στῶμεν ἁλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Στά προηγούμενα μαθήματα εἶχαμε περιγράψει μέ πᾶσαν δυνατή λεπτομέρεια τὸ τί εἶμεθα, ποῖοι εἶμεθα, ποῖοι εἶμεθα σάν θεῖες Μονάδες καί Ψυχαί Ἀυτοεπίγνωσις. Τί εἶμεθα σάν προέκτασις καί φαινόμενο τῆς ζωῆς μέσα εἰς τὰ σὺμπαντα, σάν Ἄνθρωποι ὡς Μόνιμη προσωπικότης Ἀυτοεπίγνωσις καί ὡς τὴν ἐκαστοτε προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ μας.

Εἶχαμε γνωρίσει καλῶς τὸ ποῖοι εἶμεθα καί τί εἶμεθα. Σήμερα πρέπει νά δουλοδοῦσμεν στά μεγάλα μυστήρια τῆς υπάρξεώς μας.

Τί εἶμεθα; Εἶμεθα ἡ ζωοποιηθεῖσα ἔκφρασις, προσέξετε στήν λεπτομέρεια αὐτή. Μιά ὑπαρξίς ἐνδοδυμένη θεῖαν Ἰπερουσίαν, θεῖαν Οὐσίαν, θεῖαν ὑπὲρ ὕλη καί θεῖαν ὕλην.

Ποῖοι εἶμεθα; Εἶς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, μία προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, δηλαδή, εἶς Ἄνθρωπος. Ὄστε Ἄνθρωπος εἶναι, καί, ἡ θεῖα ἔκφρασις καί τὸ ἐνδύματός της. Ἡ θεῖα ἔκφρασις ἑαυτοῦς μας ὁ ἐσωτέρος ὡς τὸν ἀποκαλούμεν Ψυχὴ Ἀυτοεπίγνωσις ἐνδύεται τὴν Νοητὴν Ἰπερουσίαν, Νοητικὴν Ἰπὲρ Οὐσίαν καί Οὐσίαν, Ψυχικὴν ὕλην καί παχυλὴν ὕλην.

Νομίζουμεν ὅτι εἶμεθα ἡμεῖς ἡ ὑπαρξίς ἑαυτοῦς μας, ἐνῶ ὅπως εἶχαμε πεῖ προηγουμένως εἶμεθα ἡ σκιά του, τὸ εἶδωλό του μέσα εἰς τὴν θεῖαν ὕλην, οὐσίαν καί Ἰπὲρ οὐσίαν. Ἐπειδὴ ὅμως εἶμεθα ἡ προέκτασις τοῦ ἐσωτέρου ἑαυτοῦ εἶμεθα ταυτοχρόνως καί ὁ ἐνσαρκωθεὶς ἑαυτοῦς μας Ψυχὴ Ἀυτοεπίγνωσις.

Ὅταν λέγωμεν, ἐγὼ εἶμαι αὐτός ἡ ἐκεῖνος καί ἐκλαμβάνομεν τὸ εἶδωλό μας σάν τὸν ἑαυτόν μας ἀσφαλῶς σφάλλομεν. Ἐκλαμβάνομεν τὸν τοποχρονικόν ἑαυτόν μας, τὴν προέκτασιν τοῦ ἑαυτοῦ μας σάν ἑαυτό μας, ἀλλὰ ὡστόσο ἐντός αὐτοῦ τοῦ ἑαυτοῦ ἔκφρασις εἶμεθα ἡμεῖς ὁ πραγματικὸς ἑαυτός. Ὅμως ὅταν λέγωμεν, ἐγὼ εἶμαι αὐτός καί ἐννοῶ τὸν τοποχρονικόν ἑαυτόν μου, τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καί συναποβάνεσθαι καί τρόπον ζωῆς, σέ ποῖον βαθμὸν σφάλω καί σέ ποῖον βαθμὸν πραγματικῶς εἶμαι ὁ ἑαυτός ἐν ἐκφράσει.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ἑαυτός μας εἶναι μιὰ γραμμὴ ἡ ὁποία ἔχει δύο ἄκρα, ἡ διαφορὰ εὐρίσκεται εἰς τὰ δύο ἄκρα. Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν ἀπὸ ὁποῖον-δήποτε ἄκρον εἶμεθα ἡ γραμμὴ. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ἕνα ἄκρον εἶναι ἡ τοποχρονικὴ μας ὑπαρξίς ἡ προσωρινή, ἡ τωρινὴ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις καί τὸ ἄλλο ἄκρο ὁ ἐσωτέρος ἑαυτός μας Ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις, ἡ γραμμὴ ποῖος εἶναι; Αὐτὴ πού πραγματικῶς εἶμεθα. Ἄν ἐκλαμβάνομεν σάν ἑαυτόν μας τὴν προέκτασιν γραμμὴν, τοποχρονικὴν, πρὸς τὸ χῶμα, τὴν προσωρινὴν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ μας, ὡς λέγω, εἶμεθα καί δὲν εἶμεθα.

Τί εἶμεθα καί τί δὲν εἶμεθα; Εἶμεθα ἡ αἰτία, δύναμις, ἔκφρασις καί δὲν εἶμεθα τὸ εἶδωλό. Τί εἶμεθα καί τί δὲν εἶμεθα; Δὲν εἶμεθα τὸ φθαρτόν τὸ ὁποῖον θά ἐνδυσθῆ τὴν ἀφθαρσίαν, αὐτὸ πού εἶμεθα, καί, δὲν εἶμεθα τὸ θνητόν τὸ ὁποῖον θά ἐνδυσθῆ τὴν ἀθανασίαν, αὐτὸ πού εἶμεθα. Αὐτὸ τώρα πρέπει νά γίνῃ κατανοητόν.

Πῶς μπορούμεν πρὸς πολὺ νά ἐρευνησωμεν μέσον τῆς ἐνδοσκοπήσεως καί ἀποκυριαρχίας διὰ νά ἀνακαλύψωμεν πρὸς συγκεκριμένα τὴν τί εἶμεθα καί τί δὲν εἶμεθα. Θί, χωρῶμεν τὸν ἑαυτόν μας σέ δύο μέρη, τὴν τοποχρονικὴν ἔκφρασιν τοῦ ἑαυτοῦ μας πῶς περιχλεθεῖ αὐτὸ πού εἶμεθα καί ὡστόσο ἔχει κάμει ἕναν εἶδωλό πού δὲν εἶμεθα, τὴν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν πού εἶναι τὸ προτόν καί ἀποτέλεσμα τοποχρονικῶν ἐμπειριῶν, συναισθημάτων καί σκέψεων.

Ποῖοι εἶμεθα, αὐτός πού ὡς ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας πλέον ἑαυτοῦς μας ἀρχίζει νά μελετᾷ νά προσηλώνεται καί νά γνωρίζῃ, ἀλλὰ χρειάζεται κήφιο μέσο νά τὸ κάμῃ αὐτὸ μέσα στοὺς τοποχρονικοὺς κόσμους καί αὐτὸ τὸ μέσον εἶναι ὁ Νους ὑπὸ τὴν μορφή τῶρα πρὸς καιρῆς πρὸς λαμπρῆς σκέψεως. Ἐρευνοῦμεν καί βλέπομεν ὅτι σάν σκέψις μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὁ Νους χρησίμευε εἰς τὸ νά φέρῃ εἰς πέρας ἐπιθυμίας, σκοποῦς, ἐπιδιώξεις τοποχρονικῆς. Τῶρα θά χρησιμεύσῃ ἡ ἀγνή σκέψις σάν καθαρὸς καθρέπτης πού

θα θελήσωμεν μέσα να γνωρίσωμεν τήν πραγματικότητα καί τήν ἀλήθειαν, δηλαδή, τόν πραγματικό έαυτό μας.

Ἀρχίζομεν τόν αὐτοέλεγχον, ἐλέγχομεν τήν συμπεριφοράν μας, δηλαδή, ἐπιθυμίες, σκέψεις καί τό ὑποσυνείδητο, δηλαδή, τό πρότον ἐπιθυμιῶν καί σκέψεων πού μᾶς δημιουργεῖ τήν ἐντύπωσιν ὅτι εἴμεθα μιᾶ τοποχρονική προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις. Αὐτός πού ἐλέγχει τώρα μπορεῖ καί ἐπιθυμίες καί σκέψεις νά μελετήσῃ, νά ἐρευνήσῃ νά κατευθύνῃ, νά μετατρέψῃ, καί ἀρχίζει πλέον νά ἐκφράζῃ τόν έαυτόν του. Βρίσκουμε τώρα ἕνα νέον έαυτό, δικόν μας, δυνατό πού ἐκφράζεται μέ Ἀρχές Νόμους, ἠθικάς ἀξίες, γνῶσιν, πού τώρα μποροῦμεν νά τόν συγκρίνωμεν μέ αὐτόν τόν έαυτό πού προηγουμένως ἐθεωρούσαμε έαυτό μας, μιᾶ τοποχρονική προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν-μέ-ἀδυναμίες, ὀργή, θυμό, κακεντρέχεια, ἐγώτισμό, ἀκόμη καί ἐπιθετικότητα.

Τώρα ἔχομεν ὀλόκληρην τήν γραμμήν μέ τά δύο σημεῖα καί μποροῦμεν νά κῆνωμεν σύγκρισιν τῶν ὁσῶ σημείων.

Τώρα ὅμως, σέ ποῖο σημεῖο στήν γραμμήν μέσα ἀπό τά δύο προαναφερθέντα σημεῖα εὐρισκόμεθα διά νά γνωρίσωμεν τόν έαυτόν μας, τόν πραγματικό έαυτό μας αὐτοεπίγνωσιν. Μά σέ ὅποιο σημεῖον καί ἄν βρισκώμεθα, νοούμενου ὅτι δέν εἴμεθα εἰς τό κατώτατον σημεῖον πρός τήν παχυλήν ὕλην, εἴμεθα αὐτοί πού εἴμεθα.

Ποῦτοι εἴμεθα τώρα, μποροῦμεν νά ἀνέλθωμεν ἑπερᾶν τῆς γραμμῆς διά νά δοῦμεν τά δύο ἄκρα καί ὀλόκληρην τήν γραμμήν καί νά εἴπωμεν, αὕτη εἶναι ἡ διαδρομή μας, ἡμεῖς ὅμως δέν εἴμεθα αὕτη ἡ τοποχρονική διαδρομή, ὕπαιρις, ἀλλά αὐτός πού μπορεῖ νά γνωρίζῃ, πλέον νά ὀρθολογίζεται, πλέον νά βλέπῃ καθαρά τήν διαφοράν μεταξύ τοποχρονικοῦ φαινομένου καί ἀληθείας πραγματικότητος.

Προτοῦ φθάσομεν στό σημεῖον αὐτό εἴμεθα θνηταί ὑπάρξεις μέ ἀδυναμίες μέ φόβους πολύ λίγο ὑπερῶν τῶν ἄλλων εἰδῶν τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου. Ὅταν ὅμως ἀνέλθωμεν σάν ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας, καί στό μάθημα αὐτό τώρα δίδω τήν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, καί ἐννοῶ τόν πραγματικόν, αἰώνιον, ἀφθάρτον έαυτόν σας. Σάν τέτοιοι εἴσθε αὐτοί πού σύμφωνα μέ τοὺς λόγους τοῦ Πολύ Ἠγαπημένου ΙΗΣΟΥ, δέν θά γευθῆτε θάνατον. Ἐρευνηταί σοβαροί, μελετηταί σ' ὄλον τό βῆθος τῆς γνώσεως, πλέον γνωρίζετε τήν δόδν πρός τί ἄνω.

Δέν μιλῶ μέ ἔννοιαν τόν Χῶρον ἀλλά κατάστασιν, δέν ἐννοῶ γοητεῖαν καί εἴσοδον μέσα εἰς τήν ὕλην ἀλλά ἀπαγκιστρῶσιν ἀπό τήν γοητεῖαν τῆς ὕλης καί ὡστόσον κύριοι τῆς ὕλης.

Ἄν μελετήσετε καλῶς τό μάθημα αὐτό ἀρχίζετε νά εὐρίσκετε τόν έαυτόν σας Ψυχὴ αὐτοεπίγνωσιν, ἀρχίζετε τώρα αὐτό τό σημεῖον πού πραγματικά πρέπει νά ὀνομάζετε έαυτό σας πλέον, δηλαδή τό κέντρον τῆς λήψεως ἐντυπώσεων τό μεταθέτετε ἀπό τό εἶδωλον, τήν σκιδν σας τήν τοποχρονικήν, εἰς τόν πραγματικόν έαυτόν σας.

Τώρα αὐτό τό σημεῖον τί σχέσιν ἔχει μέ τόν έαυτόν μας;

Θά λεχθῶν λόγοι πού γιά πρώτην φοράν ἀκούει ἀνθρώπου αὐτί, προσέξετε. Εἴσθε σεῖς οἱ ἴδιοι συγκεντρωμένοι σ' ἕναν κάποιον σημεῖον. Σεῖς οἱ ἴδιοι. Ὅταν θά εἰσέλθετε εἰς τήν λεγομένην ὑπερσυνείδητον αὐτοεπίγνωσιν καί θά δῆτε ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι τώρα εἴσθε προσηλωμένοι σέ περισσοτέρα ἀπό ἕνα, δύο καί πλεὸς πολλὰ σημεῖα τότε θά ἀντιληφθῆτε τόν έαυτόν σας σ' ὄλον του τό μεγαλεῖο καί τήν δύναμιν καί τότε θά εἴσθε εἰς θέσιν νά κῆμετε σύγκρισιν μέ τήν πολύ ἀδύνατην τήν στείγην αὕτην προσηλωσίν σας σ' ἕναν σημεῖον πού ὀνομάζεται έαυτός σας, τὸ εἶδωλόν σας. Ὄποτε, γιά νά ἔκλαμβάνετε σάν έαυτόν σας τό εἶδωλόν σας τό τοποχρονικόν, ἀπαραίτητως πρέπει νά ὑπάρχῃ τό σημεῖον προσηλώσεως τοῦ ἐσωτέρου έαυτοῦ. Δέν θπάρχει καμμιά ἀπολύτως ἔκφρασις μέσα στή σύμπαντα αὐτοεπίγνώσεως ὅσον τοποχρονικής καί ἄν τήν γνωρίσωμεν ἡ ὀποια νί μὴν εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Ε' ΝΑΙ, έαυτοῦ σας. Ἐπομένως δέν χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια γιά νά βρῆτε τόν πραγματικόν έαυτόν σας καί νά ἀρχίσετε νά ἐκφράζετε τόν έαυτόν σας σάν προσηλωσίν, ἐρευνᾶν, μελέτη, ἐνδοσκόπησιν, αὐτοέλεγχον. Αὐτές εἶναι ὀνομασίες τῆς ἱκανότητος τοῦ νά προσηλωθεσθε σάν πραγματικὴ Ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις. Δέν ἔχει σημασίαν σέ ποῖο σημεῖον τῆς γραμμῆς πού ἔχομεν ἀναφέρει προηγουμένως, εὐρισκόμεθα καί προσηλωόμεθα, γιὰτί ὀπουδῆποτε καί νί εἴμεθα

Έχουμε πρώτον, τήν Ικανότητα τῆς προσηλωσεως, τήν πλήρη χρῆσιν τοῦ Νοῦ καί τήν εὐ-
καιρίαν, πάντοτε τήν ἴδιαν, λήψεως ἐντυπώσεων, γνώσεων, μέ ἰπώτερον σκοπόν νά
δουλεύωμεν μέσα εἰς τήν Ψυχὴ αὐτοεπίγνωσιν ἐαυτῶν μας, νά ἀναγνωρίσωμεν πλέον τόν
πραγματικόν μας ἑαυτὸν πέραν τοῦ εἰδώλου του, καί τότε, ὅποια χαρὰ γνωρίζομεν ποιοί
εἴμεθα καί τί δέν εἴμεθα, γνωρίζομεν τήν θέσιν μας, τόν σκοπὸ μέσα σὲ σύμπαντα,
εἴμεθα ὁ ἄσωτος ὁ ὅπουτος ἀπεφάσισε νά ἐγκαταλείψῃ τήν ἀγέλην τῶν χοίρων, ἀπεφάσισεν
νά ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια καί ἦδη εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ ΠΑΤΡΟΣ του.

Θά προχωρήσωμεν εἰς ἐπόμενον μᾶθημα.

"Στώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Μέχρι τῆς ἐπομένης συναντήσεως πρέπει νά μελετήσετε καλῶς τὸ μᾶθημα αὐτὸ
στὴν σκέψιν σας, ἀργότερα ὅταν θά τὸ πᾶρετε σὲ γραπτὸ πλέον, μελέτη καί ἐνδοσκοπή-
σιν. Ὅταν γίνετε κύριοι τοῦ μαθήματος αὐτοῦ καί τῶν προηγουμένων θὰ σῶς ζητήσω
τές ἐρωτήσεις σας.

"Στώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ,

Ἐρώτησις: Στὴν περίπτωσιν πού εἴπετε δέν θά γευθῆτε θάνατον. Ὁ Κύριος κάπου εἶπεν
μόνον οἱ ἔξ Οὐρανοῦ καταβιβάτες δέν θά γευθοῦν θάνατον.

Διδοχικός: Ἀσφαλῶς, ποῖτοι εἶναι αὐτοὶ πού ἔχουν κατέλθῃ ἀπὸ τόν Οὐρανόν; Ὅλοι
σάν θεῖες Μονάδες καί προεκτασίε των, σὴν Ψυχῇ αὐτοεπίγνωσις καί σὴν Μόνιμη προσω-
πικότης αὐτοεπίγνωσις εἰς ἕκαστος μέχρι τοῦ κατωτάτου σημείου θά σωθοῦν καὶ θά γευ-
θοῦν θάνατον αὐτοὶ πού ἀντελήφθημεν ὅτι εἶναι μία αὐτοεπίγνωσις, Ἐγώ, εἶμαι ἔγώ,
πούμποροῦν νά προεκτείνουσι ἕναν σημεῖον τὸ ὅποῖον ἔχομεν προαναφέρει, δέν θά γευ-
θοῦν θάνατον. Ἀσφαλῶς, διότι αὐτὸ τὸ σημεῖον τὸ ὅποῖον ὀνομαζομεν πλέον αὐτοεπί-
γνωσιν καί ἀργότερα θά γίνῃ πολλὰ σημεῖα καί θά εἶναι ὑπερσυνειδητός αὐτοεπί-
γνωσιν τοῦ ἐαυτοῦ Ψυχῆς, δέν θά εἶναι μέσα εἰς τοὺς τοποχρονικοὺς κόσμους τῆς ἀλλαγῆς καί
τῆς ψοῦρας; θά εἶναι μέσα εἰς τοὺς κόσμους τῶν Νόμων - Λίτιων, τῆς κίνουσι αὐταρ-
κείας.

Ἐρώτησις: Τὸ κέντρον τοῦ δέχεσθαι ἐντυπώσεις, Μόνιμον ἴτομον τῆς Μονίμου προσωπι-
κότητος θά ἦθελα νά μᾶς πῆτε λίγα ἐπεξηγηματικά, δηλαδή, ὅταν εἴῃ ἕν ἄνθρωπος καί
δέχεται ἐντυπώσεις ἢ προσωπικότητος του καί ἀποτυπώνονται αὐτὲς εἰς τὸ Μόνιμον ἴτομον
ταυτοχρόνως ἀποτυπώνονται εἰς τὴν Ψυχικὴν καί τὴν Νοητικὴν καί εἰς τόν Παιχδομίον
Νοῦν;

Διδοχικός: Ὅπωςδήποτε. Ὅλοι αἱ ἐντυπώσεις μένουσι εἰς τὰ σῶματα πού ἔχει πᾶρει
μαζύ του εἰς τὴν Μόνιμη ἴτομον τῶν σωμάτων, διότι, ἂν δέν συνέβηκε οὕτω πως τότε
θά ἐπῆρχετο ἡ ἐκμηδένισις τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως μέ τόν θάνατον τοῦ
ἄλλοῦ σώματος ἢ καί μέ τόν δεῦτερον θάνατον. Τίποτε δέν χάνεται, οὔτε ἡ παραμι-
κροῦσι ἐμπειρία. Τώρα ὅμως, πῶς γίνεται ἡ ἀποτύπωσις;

Ὅταν μία προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἀρῆ καί μεταχειρίζεται στὴν ἔκφρασιν
τῆς ἐπιθυμίας καί σκέψεως, τέσ νύθει μέ τὰ τοποχρονικά τῆς συμφέροντα καί ἐπιθυμ-
σεις τὰ ὅποια εἶναι χρωματισμένα μέ τόν ἐπόμενον ἐγώσμο τῆς προσωπικότητος αὐτο-
επίγνωσεως. Γίνεται μία καταγραφή τώρα, ἀλλὰ ταυτοχρόνως γίνεται ἡ καταγραφή μιᾶς
πρίξεως, μιᾶς σκέψεως, μιᾶς ἐπιθυμίας καί εἰς τὴν μόνιμη προσωπικότητι αὐτοεπίγνω-
σιν. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀρχίζει ὁ παραλληλισμός.

Καταγραμφὴ γίνεται καί σ' ὄλους τοὺς κόσμους, σ' ὄλα τὰ σύμπαντα, καί σὲ τὴν
Ψυχικὸν σῶμα καί τὸ Νοητικόν καί τὸ Νοητό. Ἡ καταγραμφὴ τώρα γίνεται μέ μίαν διαφορὰ.
Κτὴε φορὰ, μέσα σὲ πῶς πολὺ πῶς, πῶς πού τὸ ἄνομιζομεν κατανοῦμεν. ἂν δέν ἐγίνετο
οὕτω πως, ὅταν μίαν προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις θά ἔλεγε ὁ ἕνας σφίλιμα, θά ἔμενε
πάντοτε αὐτὴ ἡ ἀντιλήψις. Ὅμως, ἴσως ἢ γρηγορὰ ὁ ἄνθρωπος μέ τὸ φαινόμενον πού
λέγομεν τύφει τοῦ συνειδητός, παραλληλισμὸς τοῦ ὄπουτος τρυφῶν καταγραμφῆς γεγονότων
μέ τόν ἐσφαλμένον, μέσον τοῦ ἐγώσμου μᾶς δίδει μίαν ἰσορροπίαν. Τύφει τοῦ συνει-

ὁδὼς εἶναι ἡ ἰσορροπία ἐκ τῆς συγκρίσεως τῆς καταγραφῆς.

Ποῦτος ὅμως φέρνει αὐτὴν τὴν ἰσορροπία; Καταγράφει ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσης, καταγράφει καὶ ἡ Μόνημη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσης, ταυτοχρόνως καὶ ἡ Ψυχὴ αὐτοεπίγνωσης. Ποῦτος τώρα θὰ φέρῃ τὴν ἰσορροπία; Ὁ Νόμος. "Ἄν γνωρίζετε αὐτό, εἰσέρχεσθε εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Νόμου τῆς Εἰμαρμένης, Αἰτίας καὶ ἀποτελέσματος.

Καὶ λέγω, κανένας Νόμος μέσα στὸν παχύδον ὑλικὸν κόσμον, Ψυχικὸν κόσμον καὶ Νοητικὸν κόσμον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διασαλευθῇ, προσωρινῇ γίνεταί διασάλευσις, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔλθῃ τὸ συντομώτερον δυνατόν ἡ ἰσορροπία. Αὐτὸ θὰ τὸ προσέξετε γύρω σας καθημερινῶς.

Ἐρώτησις: Ἡ Μόνημη προσωπικότης ὑπάρχει περίπτωσις νὰ ἔχῃ ἐνώπιόν της ὅλην τὴν ἐμπειρίαν τῆς τελευταίας ἀλλὰ καὶ τῶν προηγουμένων ἐνσαρκώσεων.

Διδάσκων: Ἀσφαλῶς. Ἄν προσωρινῇ προσωπικότητι αὐτοεπίγνωσιν ὀνομάσωμεν τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ βιβλίου ποῦ ἔχομεν καταγράψῃ, ἡ Μόνημη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσης, εἶναι ὁλόκληρον τὸ βιβλίον ποῦ ἔχομεν ἤδη γράψῃ. Ψυχὴ αὐτοεπίγνωσης, Τόμοι, καὶ αὐτοὶ τόμοι ποῦ θὰ γράψωμεν.

Βαθεῖν εἰσπνοὴν, συγκέντρωσιν μέσα στὸ στήθος, ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ καρδιά. Εἰσπνεῖτε βαθειὰ καὶ κινουρικὰ καὶ βλέπετε ἀπὸ τὴν καρδίαν νὰ λάμπῃ ἕνας ἥλιος μέ λευκορὸς φῶς, καὶ ὁλόκληρον τὸ σῶμα σας νὰ εἶναι μέσα σ' ἕνα νεφέλωμα ἀπὸ λευκορὸς φῶς πάλιν.

Εἰσπνεῖτε κινουρικὰ καὶ ἐπιθυμῆτε, πλήρης υγεία νὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ ὑλικὸν σας σῶμα, εἰς τὸ Ψυχικὸν σας σῶμα καὶ εἰς τὸ Νοητικὸν σας σῶμα, εἰς ὁλόκληρον τὴν προσωπικότητά σας. Πλήρης γαλήνη καὶ ἁρμονία.

Οἱ προχωρημένοι νὰ ἀνέλθουν ὑπερῶν τῆς Κύπρου, οἱ ἄλλοι θὰ φέρουν τὸν χίρτην τῆς Κύπρου μπροστὰ στὰ μῖτια τους, καὶ ὅλοι θὰ ἀκτινοβολήσουν τὸ λευκορὸς φῶς, πάνω ἀπὸ τὸ νησί, θὰ τὸ δοῦν μέσα σὲ λευκορὸς φῶς, τῆς ἀγάπης πρὸς ὅλους Ἕλληνας καὶ Τούρκους, ξένους καὶ ἐντόπιους.

Θὰ θέλετε τὸ φῶς αὐτὸ τῆς Ἀγάπης νὰ φωτίσῃ τὰς καρδιὰς ὅλων καὶ νὰ ἐκφράζουσι τὴν ἀγάπην μόνον.

Μέ τὸν τρόπον αὐτὸν μπορεῖτε ἕναν ἄξιον Τούρκον αὐτὴν τὴν στιγμήν νὰ τὸν κάμετε νὰ ἡρεμήσῃ καὶ νὰ μὴ συμπεριφέρεται κτηνωδῶς.

Σβήνωμεν τὴν φωτιάν τοῦ μίσους μέ τοῦς μύρους καπνοῦς τῆς κακίας.

"Τὸ φῶς τὸ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον θὰ σὰς βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ ἔργον του.

Θὰ ἀκτινοβολήσῃτε Ἀγάπην.

Μέ τὴν ἀγάπην ἐκμηδενίζεται τὸ μῖσος. Οὔτε τὸ περιπέπνον δικαιολογημένο ἦ ἦχι, οὔτε τὸ μῖσος μπορεῖ νὰ σβῆσῃ τὸ μῖσος. Θὰ φουρντῶν τὸ μῖσος.

Μέ τὴν Ἀγάπην γίνεσθε Υἱοὶ ΘΕΟΥ.

Ὁ Πολύ Ἠγαπημένος εἶπε: "Ἠγαπήτε τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν χίρην σας ἦχι χίρην των".

Ἀκτινοβολήσῃτε ὑπερῶν τῆς Κύπρου σὲν ἥλιος τῆς Ἀγάπης ὁ καθένας σας.

Τοὺς Ἀδελφούς τὸ ἔσωσάτῃ καὶ κύκλῳ περικαλεῖ, καθημερινῶς νὰ διαλογίζονται γύρω ἀπὸ τὴν Ἀγάπην.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΠΡῳ πάντες".